

Nr 692

Av herr Stefanson m. fl., *angående företagareföreningarnas hantverks- och industrilån.*

(Lika lydande med motion nr 767 i Andra kammaren)

Behovet av rationalisering och specialisering inom den mindre industrin framstår för varje år som allt nödvändigare. Denna verksamhet har också under ett flertal år understötts av samhället bl. a. genom den långivning som sker via företagareföreningarna i form av hantverks- och industrilån samt genom den statliga lånegaranti som i vissa fall ställes till industrins förfogande.

Vi finner det angeläget att denna stödverksamhet tills vidare fortsätter, men vi nödgas konstatera att de belopp som på detta sätt ställes till företagens förfogande icke längre fyller det ändamål för vilket stödet ursprungligen var avsett.

Genom den tekniska utvecklingen och den allmänna prisfördyringen av maskiner och andra förnödenheter har värdet av såväl direktlånen som den statliga lånegarantin urholkats. Det framstår därför som önskvärt, för att inte säga nödvändigt, att lånegränsen för hantverks- och industrilån höjes till 200 000 kronor och att företagareföreningarna ges rätt att lämna statlig lånegaranti upp till 200 000 kronor.

I samband med behandlingen av företagareföreningsutredningens betänkande framfördes ovanstående önskemål, men dessa avslogs bl. a. med motiveringen att företagareföreningarna var enskilda ekonomiska organ som inte kunde tillerkännas rätten att bevilja lån och lånegarantier av denna storleksordning.

Genom de beslut föregående års riksdag fattade beträffande företagareföreningarnas organisation torde situationen nu vara annorlunda. I företagareföreningarnas styrelser intar numera stat och kommun en majoritetsställning, och några hinder av formell art bör således inte föreligga för att företagareföreningarna ges ett ökat ansvar. En uppräknig av beloppen enligt ovanstående skulle klart anknyta till den faktiska utvecklingen och vara till stor nytta för berörda industriföretag.

Genom den stadgeändring som skett beträffande företagareföreningarnas styrelser finns enligt vår uppfattning ej heller längre anledning att bibehålla sammankopplingen av direktlån och lämnade lånegarantier, utan företagareföreningarna torde medges rätt att oavsett ställda lånegarantier lämna

direktlån upp till 200 000 kronor, respektive att oavsett lämnade direktlån medge lånegaranti för 200 000 kronor.

Med stöd av ovanstående hemställles,

att riksdagen måtte besluta

1. att maximigränsen för företagareföreningarnas direktlån höjes till 200 000 kronor;

2. att företagareföreningarna medges rätt att teckna statlig industrilånegaranti upp till 200 000 kronor, samt

3. att lämnandet av lån respektive tecknandet av lånegaranti göres oberoende av varandra.

Stockholm den 28 januari 1970

Stig Stefanson (fp)

Holge Ottosson (m)

T. V. Mattsson (cp)
